

**การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัลระหว่าง
การใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่และผลกระทบของการห้ามขาย
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบก្នុរស ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์**

**A Development of Canonical Model between Alcoholic Beverage
and Tobacco Addictions and the Impact of Thai Regulations
against Alcohol Consumption to the Consumer from
Surin High School Students**

เสาวณิต รัตนรวมการ*

ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
ตำบลอกเมือง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ 32000

บทคัดย่อ

การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัลระหว่างการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่และผลกระทบของการห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบก្នុរស ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อปริมาณการดื่มสุราของนักเรียน เพื่อศึกษามูลเหตุและแรงจูงใจของการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ของนักเรียน และเพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ โดยใช้วิเคราะห์สาสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัล (canonical correlation analysis) ของข้อมูล 2 ชุด ชุดละ 3 ตัวแปร ประกอบด้วยการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับการสูบบุหรี่ ปริมาณการสูบบุหรี่ และความถี่ในการสูบบุหรี่ ผลการวิจัยพบว่ามาตราการของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อการลดการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุดคือมาตรการที่ 1 การห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบก្នុរស มาตรการที่มีผลกระทบลงมาคือมาตรการที่ 2 การกำหนดเวลาขาย 2 ช่วง คือเวลา 11:00-14:00 น. และเวลา 17:00-24:00 น. นอกเหนือเวลาที่ไม่ให้ขาย ส่วนมาตรการที่ 3 การกำหนดสถานที่จำหน่าย ไม่ให้ขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ศาสนสถาน (วัด) สถานศึกษา รวมทั้งบริเวณต่อเนื่องกัน

รวมทั้งห้ามขายบริเวณปั๊มน้ำมันหรือบริเวณต่อเนื่องกัน มาตรการที่ 4 ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลางแจ้งต้องห่างจากสถานศึกษาทุกระดับในระยะ 500 เมตรขึ้นไป มีผลต่อปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับปานกลาง สำหรับบุคลากร และแรงจูงใจพบว่า�ักเรียนมีมุมเหตุและแรงจูงใจ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม น้อยลงน้อยมากต่อการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ ในกรณีเคระห์สหสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัด และคู่ของตัวแปรที่สัมพันธ์ พบว่าสหสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัดและคู่ของตัวแปรที่สัมพันธ์กันมากที่สุดคือ $\hat{\rho}_1^*$ $= 0.849$ โดยมี $\hat{u}_1 = -0.100z_1^{(1)} + 0.889z_2^{(1)} + 0.269z_3^{(1)}$ และ $\hat{v}_1 = 0.374z_1^{(2)} + 0.586z_2^{(2)} + 0.152z_3^{(2)}$ เมื่อ $\hat{\rho}_1^*$ แทน สหสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัดระหว่างเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ที่มีค่ามากที่สุดเท่ากับ 0.849 $z_i^{(1)}, i=1,2,3$ คือค่าของข้อมูลที่ standardized และคำนวณมาฐานของตัวมันเอง

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์แบบแคนนอนนิกัด การใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ ผลกระทบของการห้ามขายสุราแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์

Abstract

A development of canonical model between alcoholic beverage and tobacco addictions and the impact of Thai Regulations against alcohol consumption to the consumer from Surin High School students, which includes regulations that: (1) children under 18 are prohibited from buying alcohol and tobacco. (2) retailers may now only sell alcoholic beverage between 11:00-14:00 and between 5:00 PM to midnight. (3) gas stations, shops at schools and religious institutions were no longer permitted to sell any sort of alcoholic beverage, including beer. (4) limit the times when alcohol may be advertised on television and radio stations by forbidding advertisements between 05:00-22:00 (not including beverages that contain less than 0.5% alcohol by weight). (5) establish alcoholic beverage advertisement-free zones in a 500 meters radius around educational institutions, national sporting events and cinemas. The results are as follows: Thai regulations (1) and (2) against alcohol consumption are strongly and strong reduce the consumption of alcoholic beverage respectively. Thai regulations (3), (4) and (5) against alcohol consumption are moderate reduce consumption of alcohol. Students do not have any personnel motivations to the use of alcoholic beverage and tobacco. The canonical correlation between 2 groups of variables (alcoholic beverage used, often and quantity versus tobacco used, often and amount of used tobacco) are being considered as two data vectors. The canonical correlation for the first pair of canonical variables is $\hat{\rho}_1^* = 0.849$ where $\hat{u}_1 = -0.100z_1^{(1)} + 0.889z_2^{(1)} + 0.269z_3^{(1)}$ and $\hat{v}_1 = 0.374z_1^{(2)} + 0.586z_2^{(2)} + 0.152z_3^{(2)}$ \hat{u}_1 called alcohol stimulus and \hat{v}_1 called tobacco stimulus. Both are

canonical variables, the pair of linear combinations, such that having unit variance, which maximize the correlation. $z_i^{(1)}, i = 1,2,3$ are standardized variables with mean and standard deviation.

Keywords: development of canonical model, alcoholic beverage and tobacco addictions, impact of Thai regulations against alcohol consumption to the consumer, Surin high school students

1. บทนำ

การใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่เป็นปัจจัยสาหัสภาพที่หลายประเทศต้องเผชิญอยู่ โดยเฉพาะประเทศไทย ในเยาวชนอายุระหว่าง 15-19 ปี หรือนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 [1] นักงานนี้ ปริมาณ และคุณภาพ [2] รายงานว่า นักเรียนร้อยละ 36.7 เคยใช้สิ่งเสพติด สิ่งเสพติดที่ใช้มากที่สุด ตามลำดับ ได้แก่ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ บุหรี่ โดยนักเรียนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ที่เคยใช้สิ่งเสพติด เริ่มใช้บุหรี่และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ครั้งแรก เมื่ออุปชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาเริ่มใช้บุหรี่และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ครั้งแรกเมื่ออุปชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-2 สถานการณ์ที่ใช้ก็เมื่อไปเที่ยวกับเพื่อน สาเหตุที่ใช้ก็օบากรู้สึกเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ลองใช้ครั้งเดียวแล้วเลิก นักเรียนมัธยมศึกษาลองใช้ 2-3 ครั้ง แล้วเลิก สำหรับกลุ่มที่ยังคงใช้อยู่จะใช้มีโอกาสแต่ก็นานๆ ครั้ง นักเรียนชายใช้สิ่งเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งอาจที่เริ่มใช้สิ่งเสพติดเป็นครั้งแรกจะเริ่มใช้ตั้งแต่อายุน้อยและมีการใช้สิ่งเสพติดมากขึ้นตามระดับชั้นเรียน นักงานนี้วัยรุนเป็นวัยที่น่าติดตามและให้ความสนใจ หากมีการเอาใจใส่ร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง บิดามารดา ครูอาจารย์อย่างใกล้ชิดแล้ว ปัจจุหาดักล่าจะเบนทาง หรือลดลงได้ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุที่เด็กในวัยรุนติดบุหรี่และเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ง่าย เพราะมีพฤติกรรมตามเพื่อน อยากเข้าสังคมกับ

เพื่อน อยากลองเพื่อความอယกหรือยาบentin หรืออาจมาจากสภาพแวดล้อมเป็นเหตุ เช่น อุปกรณ์ที่บ้านที่คุณพ่อคุณแม่หรือญาติผู้ใหญ่สูบบุหรี่ หรือคุณเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้เห็นเป็นประจำ ก็อาจลองเพื่อผู้ใหญ่ห้าม แต่ผู้ใหญ่ทำเสียงโวยไม่บอกรหัสเหล่านี้ เป็นต้น

โครงการ “To Be Number One” โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในทุกระดับมุ่งยุ่งอุบลรัตนราชคฤณยุวศิริวัฒนา พระราชนัดี เป็นโครงการหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยมี 3 ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ

1.1 การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกระบบสุขภาวะและสร้างกระแส นิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

1.2 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชนในชุมชน

1.3 การพัฒนาทักษะชีวิตและเครือข่ายการป้องกันและช่วยเหลือ

โครงการดังกล่าวสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างชัดเจน มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ในสถานศึกษาทั่วในภูมิภาค และกรุงเทพมหานคร นักงานนี้รัฐบาลมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว คือ (1) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

(2) กำหนดเวลาขาย 2 ชั่วโมง เวลา 11:00-14:00 น. และเวลา 17:00-24:00 น. นอกเหนือเวลาอื่นไม่ให้ขาย
 (3) กำหนดสถานที่จำหน่าย ไม่ให้ขายเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ที่สถานศึกษา สถานศึกษา และบริเวณ ต่อเนื่องกัน รวมทั้งห้ามขายบริเวณปั๊มน้ำมัน หรือ บริเวณต่อเนื่องกัน (4) ห้ามโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ตั้งแต่ 05:00-22:00 น. และ (5) การติด ป้ายโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลางแจ้ง ต้องห่าง จากสถานศึกษาทุกระดับในระยะ 500 เมตร ขึ้นไป กระหวงสาธารณะ ได้ดำเนินการควบคุมอย่าง ต่อเนื่อง ได้กำชับให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทั่ว ประเทศ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยและ อาสาสมัครสาธารณสุข ขอความร่วมมือเจ้าของร้าน ขายในหมู่บ้าน ซึ่งขณะนี้จำหน่ายเก็บร้อยละ 100 ทำ ให้หาซื้อเหล้าเบียร์ได้ง่ายมาก ขอให้ปฏิบัติตาม มาตรการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เด็ก อายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างเคร่งครัด หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุก ไม่เกิน 3 เดือน ปรับไม่เกิน 3 หมื่นบาท หรือทั้งจำหน่าย ปรับ

สถานศึกษาในจังหวัดสุรินทร์แบ่งออกเป็น กลุ่มพื้นที่ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ โดย ที่เขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 ประกอบด้วยสถานศึกษา ที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองสุรินทร์ กิ่งอำเภอเวสาสินธิ์ อำเภอคำดาว อำเภอศรีภูมิ อำเภอสำโรงทาน และ อำเภอพระ มีสถานศึกษาร่วมทั้งสิ้น 339 แห่ง เขต พื้นที่การศึกษา เขต 2 ประกอบด้วยอำเภอท่าตูม อำเภอชุมพลบุรี อำเภอรัตนบุรี อำเภอสนม และกิ่ง อำเภอโนนราษฎร์ มีสถานศึกษาร่วมทั้งสิ้น 246 แห่ง และเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3 ประกอบด้วย อำเภอปราสาท อำเภอสังขะ อำเภอກາบเชิง อำเภอ บัวชล กิ่งอำเภอพนมดงรัก และกิ่งอำเภอศรีบูรณ์ มี สถานศึกษาร่วมทั้งสิ้น 256 แห่ง รวมทั้งสิ้น 841 แห่ง

[3] ในปีการศึกษา 2550 มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายทั้งสิ้น 25,770 คน [4] สำหรับปัญหาการ แพร่ระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษานั้น ศรีประภาย [5] ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง” ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง 376 คน เป็นเพศชายร้อยละ 50.0 เพศหญิงร้อยละ 50.0 นักเรียนมีพุทธิกรรมอยู่ระดับไม่ดีร้อยละ 54.8 และมี พฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดมากที่สุดร้อยละ 87.2 สรุปได้ว่าปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดใน สถานศึกษาและนักเรียนมีพุทธิกรรมเสี่ยงต่อยาเสพ ติดอยู่ในอัตราที่สูงมาก

รายงานอุบัติเหตุประจำปีงบประมาณ 2550 [6] เดือนมิถุนายน 2550 พบว่าอุบัติเหตุจากการจราจร (ขยายนต์) เมาแล้วขับ บาดเจ็บ 294 ราย คิดเป็นร้อย ละ 22.58 เสียชีวิต 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 อายุ ระหว่าง 16-30 ปี ร้อยละ 33.33 นักจากนี้ สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์[6] ได้รายงานสรุปข้อมูล การนำบัตรถูกและฟืนฟูสมรถภาพผู้เสพติดบุหรี่ แยกรายอำเภอระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2550 พบว่าช่วงอายุผู้เสพบุหรี่อยู่ระหว่าง 7-17 ปี จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และมี สถานภาพเป็นนักเรียนนักศึกษา 288 คน คิดเป็นร้อย ละ 77 นักจากนี้จากการรายงานวิจัยของรุ่งวิทย์ [7] เรื่อง “การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ นักเรียนไทย : สาเหตุและการป้องกัน” พบว่า นักเรียนร้อยละ 30.5 มีพุทธิกรรมการสูบบุหรี่ ขณะ ดื่มหรือหลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ใน รายงานการวิจัยของสาวนิต [8] รายงาน “การสำรวจ การใช้สารเสพติดของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ มหาสารคามว่าในการสำรวจโดยการให้แบบสอบถาม

กับนักศึกษาจำนวน 428 คน จากนักศึกษา ปีที่ 1-4 จำนวนทั้งหมด 6,732 คน พบร่วร้อยละ 50.93 มีการใช้สารเดพติด สารเดพติดที่นิยมใช้มากที่สุดคือ เครื่องคั่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 66.51 รองลงมาคือ บุหรี่ร้อยละ 25.69

จากข้อมูลจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดจากการเมา แล้วขับ และข้อมูลการนำบัตรถูกยาและพื้นฟู สมรรถภาพผู้เดพติดบุหรี่ของเยาวชนอายุ 7-17 ปี ใน จังหวัดสุรินทร์ดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนปัญหาการแพร่ระบาดของยาเดพติดในสถานศึกษาและนักเรียน มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเดพติดอยู่ในอัตราที่สูงมาก ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งนักเรียนนักศึกษาเหล่านี้ถือเป็น อนาคตและเป็นกำลังที่สำคัญของชาติมีแนวโน้มที่จะ เข้าไปเกี่ยวข้องกับเครื่องคั่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ อีกต่อหนึ่ง นอกจากนี้การใช้เครื่องคั่มที่มี แอลกอฮอล์และบุหรี่มีความเกี่ยวข้องกัน จึงทำให้ घณฑุจัยทราบนักถึงการกิจสำคัญของผู้เกี่ยวข้อง และปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ จึงต้องการศึกษาวิจัยด้วย การสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของการใช้เครื่องคั่มที่ มีแอลกอหอล์และบุหรี่ โดยใช้การวิเคราะห์ ทดสอบสัมพันธ์แบบแคนอนิกัล (canonical correlation analysis) ภายใต้ข้อสมมติที่ว่าการใช้เครื่องคั่มที่มี แอลกอหอล์ ปริมาณการดื่มเครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ และความถี่ในการดื่มเครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ มี ความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ ปริมาณการสูบบุหรี่ และความถี่ในการสูบบุหรี่ ในรูปการวิเคราะห์ตัวแปร พหุของตัวแปร 2 กลุ่ม (เวคเตอร์ข้อมูล 2 ชุด) และ การศึกษาผลกระบวนการของมาตรการห้ามจำหน่าย เครื่องคั่มแอลกอหอล์แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ต่อ ปริมาณการดื่มสุรา ซึ่งรูปแบบและความรู้ที่ได้จาก การศึกษาวิจัยจะทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถ นำไปใช้ในการวางแผน การกำหนดนโยบาย และ

กำหนดดวีปภูมิได้อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม อัน จะส่งผลโดยตรงต่อการลดปริมาณการใช้เครื่องคั่ม แอลกอหอล์และบุหรี่ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาลและการลดปัญหาความรุนแรงทางสังคม ปัญหาทางสุขภาพและปัญหาทางเศรษฐกิจของชาติ ในที่สุด

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษามูลเหตุและแรงจูงใจของการใช้ เครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์กับบุหรี่ในกลุ่มนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์

2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการห้ามขายสุรา ต่อปริมาณการดื่มสุราของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์

2.3 เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่าง การใช้เครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์และบุหรี่โดยใช้ทฤษฎี แคนอนิกัล (canonical theory)

3. สมมติฐานการวิจัย

การใช้เครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ ปริมาณการดื่มเครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ และความถี่ในการดื่ม เครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ มีสัมพันธ์แบบแคนอนอนิกัลกับการสูบบุหรี่ ปริมาณการสูบบุหรี่ และความถี่ในการสูบบุหรี่

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านตัวแปร : ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ตัวแปรกลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยการใช้ เครื่องคั่มที่มีแอลกอหอล์ ปริมาณการดื่มเครื่องคั่มที่มี แอลกอหอล์ และความถี่ในการดื่มเครื่องคั่มที่มี แอลกอหอล์

ตัวแปรกลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยการสูบบุหรี่ ปริมาณการสูบบุหรี่ และความตื่นในการสูบบุหรี่

4.2 ข้อมูลด้านสถานที่ : จังหวัดสุรินทร์

4.3 ข้อมูลด้านเนื้อหา : การวิเคราะห์สาสัมพันธ์แบบแคนนอนิกัล

4.4 ข้อมูลด้านเวลา : เดือนพฤษภาคม 2550
ถึงเดือนพฤษภาคม 2551

4.5 ข้อมูลด้านประชากร : นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์

5. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาไว้ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 25,770 คน

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 385 คน โดยมีลำดับขั้นการดำเนินการ

$$\text{ดังนี้} \quad n = p(1-p) \left(\frac{z_{\alpha/2}}{B} \right)^2$$

$$n = 0.5(1-0.5) \left(\frac{1.96}{0.05} \right)^2$$

$$= \frac{3.8416}{4 * .0025}$$

$$= 384.16$$

$$= 385 \text{ คน}$$

โดยที่ n = ขนาดตัวอย่าง

p = สัดส่วนผู้ที่ใช้เครื่องคิดคี่ที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ (0.5) [8]

$1-p$ = สัดส่วนผู้ที่ไม่ใช้เครื่องคิดคี่ที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ (0.5)

α = ระดับนัยสำคัญ 0.05

B = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (error tolerance) (0.05)

เมื่อแทนค่าต่างๆ ในสูตร ได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ จำนวน 385 คน

6. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน กือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตอนที่ 2 เมื่อแบบสอบถามเทียบกับข้อมูลเหตุจุงใจในการดื่มสุราหรือสูบบุหรี่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน กือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ด้านสังคม และด้านครอบครัว

7. วิธีการเลือกตัวอย่าง

การใช้เครื่องคิดคี่ที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุรินทร์ ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified sampling) โดยมีเก็บข้อมูลจาก 3 ระดับชั้นเรียน โดยระดับชั้นเรียนเป็นชั้นภูมิ และสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นภูมิให้ได้สัดส่วนกับประชากร (proportional allocation to size) ดังนี้

$$n_i = \frac{N_i}{N} * n$$

เมื่อ i แทนชั้นภูมิที่ i , $i = 1, 2, 3$

N_i แทนขนาดของชั้นภูมิที่ i , $i = 1, 2, 3$

N แทนขนาดประชากร = 25,770 คน

n แทนขนาดตัวอย่าง = 385 คน

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ ลงรหัส และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำหรับทางสถิติ ดังนี้

8.1 ใช้สถิติเชิงพรรณนานำเสนอข้อมูลพื้นฐานในตารางประกอบการบรรยายในรูปของ

8.2 ทำการสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของปริมาณการใช้เครื่องคิดที่มีผลก่ออหลั่นและบุหรี่ โดยใช้ canonical correlation analysis

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องคิดที่มีผลก่ออหลั่นและบุหรี่ ใช้โปรแกรมสำหรับทางสถิติ 3 โปรแกรม คือ SAS, SPSS และ R เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ ซึ่งพบว่าได้ผลลัพธ์ไม่แตกต่างกัน

9. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย ดังนี้

9.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ในรูปสถานภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปตารางแจกแจงความถี่ โดยมีรายละเอียดสรุปการวิเคราะห์ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 61.3 กำลังศึกษาอยู่มัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 36.10 เกรดเฉลี่ย 3.01-3.50 ร้อยละ 33.8 พักอาศัยกับบิดามารดา ร้อยละ 92.2 สถานภาพของบิดามารดา มีชีวิตอยู่และอาศัยอยู่ด้วยกันร้อยละ 88.1 บิดามารดา มีอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 64.2 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่อาศัยอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา พบว่าผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 22.9 บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาในระดับ

ประถมศึกษาร้อยละ 67.0 บิดามารดาเป็นผู้ที่ให้ความอุปการะในเรื่องค่าใช้จ่ายร้อยละ 95.3 ระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 2,751-6,000 บาท ร้อยละ 51.4 รายรับเฉลี่ยที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายต่อวันน้อยกว่า 20 บาท ร้อยละ 52.5 ผู้ตอบแบบสอบถามเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสูบบุหรี่ร้อยละ 16.4 โดยเป็นผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างเดียวร้อยละ 15.8 และสูบบุหรี่อย่างเดียวร้อยละ 7.5 สำหรับผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นั้น ส่วนใหญ่ดื่มในอดีต ร้อยละ 9.4 โดยดื่มนานๆ ครั้งร้อยละ 5.5 ยิ่ห้อที่นิยมดื่มคือร่วงข้าว ทรงส์ทอง แสงโสม และนิยมไทย สำหรับผู้ที่สูบบุหรี่อย่างเดียวนานนั้น ส่วนใหญ่สูบในอดีต ร้อยละ 5.5 โดยสูบนานๆ ครั้ง ร้อยละ 3.1 ยิ่ห้อที่นิยมใช้คือ กrongthip และสายฟัน ตามลำดับ

9.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบมาตรการของรัฐบาลที่มีผลต่อปริมาณการดื่มสุรา

มาตรการของรัฐบาลที่มีผลต่อปริมาณการดื่มสุราคือมาตรการที่ 1 การห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบัตรูปมาตราการที่มีผลรองลงมาคือมาตรการที่ 2 การกำหนดเวลาขาย 2 ช่วง คือ เวลา 11:00-14:00 น. และเวลา 17:00-24:00 น. นอกเหนือเวลาที่ไม่ให้ขาย ส่วนมาตรการที่ 3 การกำหนดสถานที่จำหน่ายไม่ให้ขาย เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่สถานสถาน(วัด) สถานศึกษา รวมทั้งบริเวณต่อเนื่องกัน รวมทั้งห้ามขายบริเวณปั๊มน้ำมันหรือบริเวณต่อเนื่องกัน มาตรการที่ 4 ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 05:00-22:00 น. และมาตรการที่ 5 การติดป้ายโฆษณา เครื่องดื่มแอลกอฮอล์กลางแจ้งต้องห่างจากสถานศึกษาทุกระดับในระยะ 500 เมตร ขึ้นไป มีผลต่อปริมาณการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถามระดับปานกลาง

9.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบมูลเหตุสูงในการดีเม็ดสูราหรือสูบนบุหรี่ใน 3 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีมูลเหตุและแรงจูงใจของการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุหรี่ที่มากจาก 3 ด้าน คือ ด้านบุคลิกภาพส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสังคม

9.4 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่โดยใช้ทฤษฎีแคนนอนนิคัล (canonical correlation analysis)

สาเหตุสัมพันธ์แบบแคนนอนนิคัลเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของข้อมูล 2 ชุด (ในรูปเวคเตอร์ \underline{x} และ \underline{y}) ซึ่งแตกต่างจากสาเหตุสัมพันธ์ (correlation) ที่ศึกษาตัวแปร x และ y ที่ลงทะเบียนด้วยตัวแปร สำหรับในงานวิจัยนี้ชุดของข้อมูลและคู่ของตัวแปรที่สัมพันธ์กันมากที่สุดคือ $\hat{\rho}_1^* = 0.849$ โดยมี $\hat{u}_1 = -0.100z_1^{(1)} + 0.889z_2^{(1)} + 0.269z_3^{(1)}$ และ $\hat{v}_1 = 0.374z_1^{(2)} + 0.586z_2^{(2)} + 0.152z_3^{(2)}$ เมื่อ $\hat{\rho}_1^*$ แทนสาเหตุสัมพันธ์แบบแคนนอนนิคัลระหว่างเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบุหรี่ที่มีค่ามากที่สุด $z_i^{(1)}, i=1,2,3$ คือค่าของข้อมูลที่ standardized แล้วที่มีค่า eigen ที่มากกว่า 1 ในตัวแปรคูณแรก ซึ่งหมายความว่าตัวแปรคูณแรก \hat{u}_1 และ \hat{v}_1 อธิบายความแปรผันของตัวแปรเดิม 2 ก률 6 ตัวแปรได้ร้อยละ 73.44 ซึ่งพอจะยอมรับได้

10. เอกสารอ้างอิง

- [1] ประภาเพ็ญ สุวรรณ และคณะ, 2541, การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนไทย, รายงานการวิจัย, คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพฯ, 127 น.

- [2] ปรีชา วิหคโต และคณะ, 2542, การศึกษาพฤติกรรมการใช้สิ่งเสพติดของนักเรียน, บทคัดย่องานวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2540-2544, ผลงานวิจัย นสช., งานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัย, 97 น.
- [3] กิตติศักดิ์ แซ่กู, 2550, การศึกษาระบวนการจัดการความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดสุรินทร์, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- [4] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, แบบรายงานจำนวนนักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, แหล่งที่มา : <http://210.1.20.11>, 18 กันยายน 2552.
- [5] ศรีประกาย ทัดทานนท์, 2543, ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันปัญหายาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง, วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [6] สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุรินทร์, แหล่งที่มา : <http://www.spho.moph.go.th>, 18 กันยายน 2552.
- [7] รุ่งวิทย์ นาศกามเมือง และคณะ, 2543, การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนไทย : สาเหตุและการป้องกัน, รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยมหิดล, 45 น.
- [8] เสาวณิต รัตนรวมการ, 2541, การสำรวจการใช้สารเสพติดของนักศึกษาสถาบันราชภัฏมหาสารคาม, 46 น.